

N. 444. Folkestingets Forhandlinger
7.04.1811. 1ste Beh. af Forst. t. Besltn.
Stab hos ham som jeg sætter megen pris paa, den nemlig, at han uagtet han hører til Marinene, i disse Tilselde har viist en stor Fordringsfriheds som man ikke er vant til at finde hos Tagimænd og jeg sætter derfor saa meget mere pris paa de Udtalelser der ere komne fra det nævnte Medlem. Der er imidlertid et Punkt hvori jeg ikke er enig med ham og det er naar han mente at man ikke skulle opgive at Oplygsyret drives for Statens Beleffning. Jeg derimod tror at det er det Migtigste at nedslægge Verftet, mens at bortforpagte det eller paa hvilken anden Maade man kunne lade det gaa op til ikke at drives af Staten umiddelbart. Jeg gaaar derved ikke ud fra den Betragtning som har ligget til Grund for Statsrevisjonens Befænning; jeg vil hværlig imod hvad jeg alerede har antydet meget gjerne tro at der er Overdrivelse i Kritiken at det maatte i mange Henseender mindre vigtig og at der muligen i mange Retninger er mindre sundigt hos disse Dommere eller Kritikere end de selv have Anesse om. Det er altsaa aldeles ikke fra dette Synspunkt at jeg gaaar ud naar jeg ønsker at Verftet skalde opphøre at drives for Statens Beleffning men det er fordi jeg tror at vor Stats Stilling ikke er saadan at vi maatte indskrænke os med Hensyn til Flagde og Co, altsaa her i dette Tilselde med Hensyn til Flaaden og navnlig derved at man maatte kunne anstaffe sig andet Steds fra de saa krigesslibe der ville være nødvendige for os til vor Handels Beskyttelse i fjerne Verdensende, og tilføje den Slags Skibe vi kunne bruge her i Forbindelse med vores øvrige Forsvar for Landet. Det er altsaa aldeles bortset fra de Erfaringer man har trolt at gjøre ved Oplygsyret og blot af økonomiske og politiske Grunde at jeg kunde ønske en saadan Forholdsregel tagen. Naar det nu ses her af Befænningen at man i England har begyndt at nedslægge Verftet for Statens Beleffning (Samme r. Det er galt det er rent galt) Sa skalde det vores rent galt saa maa man

112te Møde. Ordentlig Samling 1871-72.
dine, Statsregnsk. f. 1869-70. 7042
undstylde mig, da jeg jo ikke har givet mig
af med disse Ting, og ikke i dem er sagly-
dig; men jeg tror dog, at man ikke være berettet
til at støtte mig til de Ekclæringer, der
forelægge fra Staterevisionen, og jeg mener da
at der står mit for Dvrigt ikke i Be-
tænkningen, at alle Skibsværter i England
er nedlagte, men kun at der er nedlagt visse
Skibsværter, der for Statens Regning —
at man også kunne gjøre det her, naar man
blot forbeholder sig forret for vore Skibe til
at komme i Dok og under de Reparationer
den kunne være nødvendig, thi det ejfender
jeg fuldstændigt, at denne Undflydelse maa vi
vedblive at have paa Skibsværterne, selv
om det bliver privat. Jeg skal altsaa blot ud-
tale det Dvsse, at man en Gang maa komme
til dette Resultat, som jeg antager maa være
meget billigere for Staten, end den nuvæ-
rende Maade, at bygge Skibe paa. Jeg har
meget store Beferkeligheder ved den forslagte
Undflydelse af Krigsmagten tilssøs fra Danmarks
Side, et Forleg, der jo aldrig vil kunne lyffes;
iifte en Gang om man slår sig sammen med
andre Magter og anstiller Glaadepolser i
Østersøen tror jeg, at det vil være til nogen
Gavn for Danmark at gaa frem ad den Bei-
som man hidtil er baget; jeg tror snarere, at
dette Sidste kunde være til Skade for vor
Stilling, end det Modsatte. — Der er et
Par andre Punkter som jeg vil tillade mig
at sige noget Om, nemlig hovedsageligt der i
Folkeetingets Undvalgsbetænking er omtalt an-
gaaende Afhændelsen af Ejendomme, som ikke
er egentlige Domæner. Med Hensyn dertil
vil jeg bemærke, at man, efter min Menning,
en Gang maa fage en nogetlig Definition af
dette Begreb „Domæner“. Det forekommer
mig, at vi ikke mere have Domæner i den
gamle Bedyning af dette Ord, da de jo
egentlig varer til Underhold for Christehuset;
men efter at vi have indført en Civilliste er
det kun en gammel Rest fra Absolutisms
Tid, som den burde gjøres en Ende paa; i
elyvert Tilfælde burde alle Statens Ejend